

Nazwa działania:

Wprowadzenie limitu dawki fosforu wprowadzanej do gleb z nawozami naturalnymi

METRYKA DZIAŁANIA:	
Nr działania:	KTM2_1
Rodzaj działania (prawne, administracyjne, ekonomiczne, edukacyjne, kontrolne, inne):	prawne
Lokalizacja (obszar, którego dotyczy działanie – zasięg geograficzny oraz lokalizacja miejsca, w którym ma być podjęte):	Działanie obejmujące całe terytorium lądowe Rzeczypospolitej Polskiej <div></div>
Podstawa realizacji (podstawa prawna bądź nazwa dokumentu, który stanowi podstawę realizacji):	Zalecenie Komisji 28E/4 1) przyjęte 15 listopada 2007 r. w odniesieniu do Artykułu 20(1) c) Konwencji Helsińskiej, zmieniające Załącznik III Konwencji Art. 61c, 61d i 61p ustawy z dnia 18 lipca 2001 Prawo Wodne Art. 38b, 38c, 38d ustawy z dnia 18 lipca 2001 Prawo Wodne Art. 113b ust. 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 Prawo Wodne
Sposób wdrażania:	Zmiana Ustawy z dnia 10 lipca 2007 r. o nawozach i nawożeniu *Uwaga: Uwzględnienie w KPOWM działania polegającego na zmianach prawnych w żaden sposób nie zastępuje obowiązujących procedur stanowienia prawa ani nie przesądza o ich rezultacie.
Okres realizacji:	2016 r. zmiana Ustawy 2017 r. wejście zmiany Ustawy w życie
Zakres rzeczowy:	Zmiana będzie polegała na wprowadzeniu w art. 17 Ustawy nowego zapisu, ustanawiającego maksymalną dopuszczalną dawkę fosforu, wynoszącą 35 kg czystego składnika na hektar rocznie, analogiczną do obowiązującej maksymalnej dawki 170 kg azotu na hektar.
Jednostka odpowiedzialna za wdrożenie / kontrolę (jednostka odpowiedzialna za wdrożenie działania oraz jednostka odpowiedzialna za kontrolę / monitoring realizacji działania):	Jednostka odpowiedzialna za przygotowanie projektu zmiany ustawy: Minister waściwy ds. rolnictwa Jednostka odpowiedzialna za uchwalenie zmiany ustawy: Sejm i Senat RP Jednostka odpowiedzialna za kontrolę/monitoring: marszałkowie województw, starostowie, burmistrzowie i wójtowie (m.in. na podstawie art. 379 ust. 1 ustawy z dnia 21 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska; Państwowa Inspekcja Ochrony Środowiska; Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (w zakresie dopłat bezpośrednich) Jednostki odpowiedzialne za bezpośrednie wdrażanie: gospodarstwa rolne
Koordynacja lokalna (zgodnie z wymaganiami dyrektywy morskiej Państwa ramach konwencji regionalnych podejmują i koordynują w regionie działania służące poprawie stanu ekologicznego środowiska morskiego).	Działanie koordynowane lokalnie
Koszty wdrożenia:	338 688 000
Źródło finansowania:	Wzrost kosztów rozprowadzenia nawozów naturalnych będą pokrywały gospodarstwa rolne. Gospodarstwa rolne będą również beneficjentami wzrostu efektywności wykorzystania nawozów.

ODNIESIENIE DO CECHY STANU LUB PRESJI:																													
Bezpośredni wpływ na cechę																													
Cecha:	C5 Eutrofizacja Do minimum ogranicza się eutrofizację wywołaną przez działalność człowieka, w szczególności jej niekorzystne skutki, takie jak ubytki różnorodności biologicznej, degradacja ekosystemu, szkodliwe zakwity glonów oraz niedobór tlenu w dolnych partiach wód.																												
Cel środowiskowy:	Morze Bałtyckie, w tym polskie obszary Bałtyku, pozbawione znaczących skutków eutrofizacji wywołanej działalnością człowieka, tzn. środowisko morskie niezagrożone przez eutrofizację.																												
Kryteria:	5.1 Poziom substancji biogennych 5.2 Bezpośrednie skutki wzrostu stężeń substancji odżywczych w środowisku (cel środowiskowy - przejrzysta woda) 5.3 Bezpośrednie skutki wzrostu stężeń substancji odżywczych w środowisku (cel środowiskowy - brak negatywnych oddziaływań na organizmy żyjące na dnie)																												
Wstępna ocena stanu w odniesieniu do przedmiotu i zakresu geograficznego działania:	Wstępna ocena stanu dla POM z podziałem na podakweny w którym realizowane będzie działanie wskazuje na stan: <table><tr><th>Nr podakwenu</th><th>Nazwa podakwenu</th><th>Ocena:</th></tr><tr><td>27</td><td>Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>33</td><td>Wody otwarte Zatoki Gdańskiej</td><td>subGES</td></tr><tr><td>35</td><td>Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej</td><td>subGES</td></tr><tr><td>35A</td><td>Polska część Zalewu Wiślanego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>36</td><td>Wody otwarte Basenu Bornholmskiego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>38</td><td>Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>38A</td><td>Polska część Zalewu Szczecińskiego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>62</td><td>Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego</td><td>GES</td></tr></table>		Nr podakwenu	Nazwa podakwenu	Ocena:	27	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego	subGES	33	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej	subGES	35	Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej	subGES	35A	Polska część Zalewu Wiślanego	subGES	36	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego	subGES	38	Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	subGES	38A	Polska część Zalewu Szczecińskiego	subGES	62	Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego	GES
Nr podakwenu	Nazwa podakwenu	Ocena:																											
27	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego	subGES																											
33	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej	subGES																											
35	Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej	subGES																											
35A	Polska część Zalewu Wiślanego	subGES																											
36	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego	subGES																											
38	Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	subGES																											
38A	Polska część Zalewu Szczecińskiego	subGES																											
62	Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego	GES																											
Charakterystyka działania w odniesieniu do cechy stanu lub presji:	Zrealizowanie działania przyczyni się do ograniczenia presji związanej z wprowadzaniem do wód substancji biogennych, będących pierwotnym czynnikiem wywołującym eutrofizację. Ograniczenie presji powinno spowodować poprawę szeregu właściwości fizykochemicznych, w tym stężeń fosforu w wodzie, przezroczystości wody i natlenienia warstw przydennych. Ponadto, ograniczenie presji powinno przyczynić się do poprawy stanu ochrony																												
Odniesienie działania do elementów ekosystemu wskazanych z załączniku III MSFD:	Ryby, ptaki, siedliska w słupie wody, siedliska na dnie morskim																												

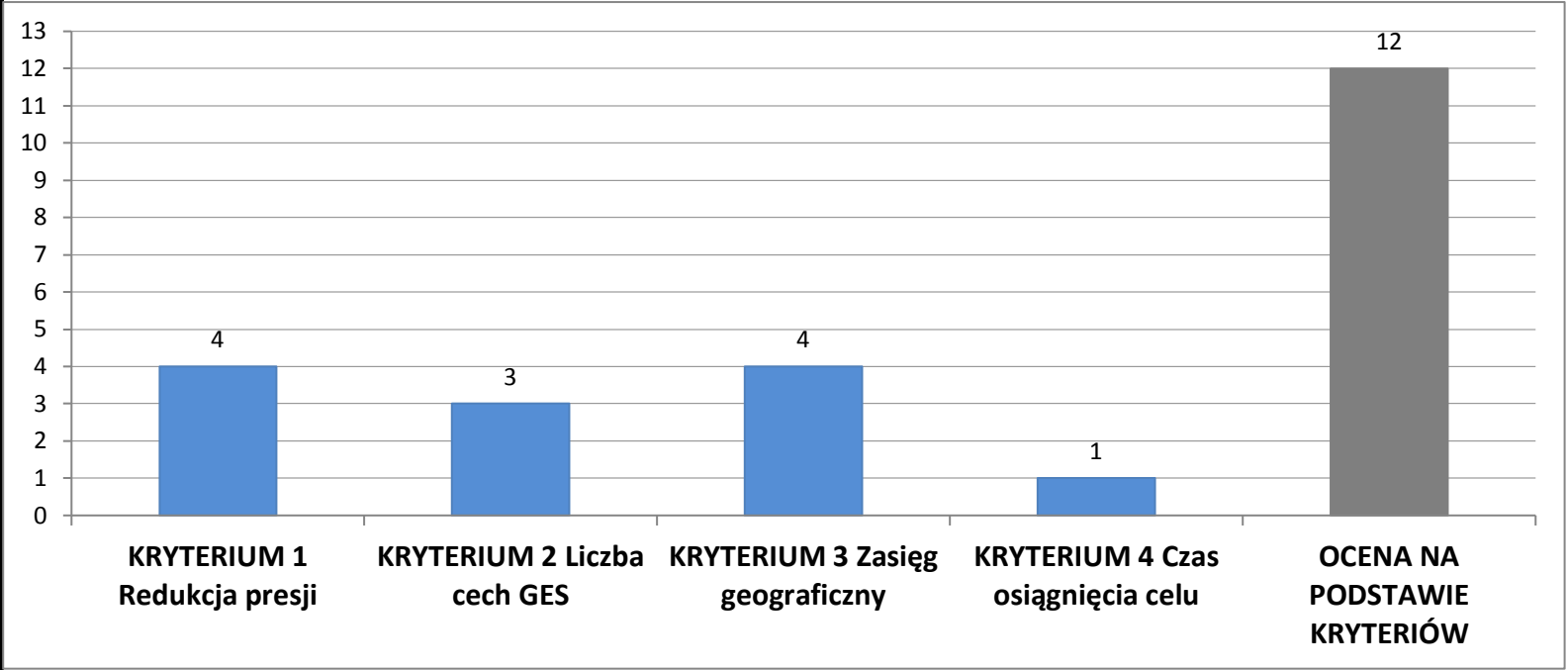
Pośredni wpływ na cechę																													
Cecha:	C4 Łańcuch troficzny Wszystkie elementy morskiego łańcucha pokarmowego, w stopniu w jakim są znane, występują w normalnych ilościach i zróżnicowaniu, na poziomie, który w dalszej perspektywie może zapewnić bogactwo gatunków i utrzymanie ich pełnej zdolności reprodukcyjnej.																												
Cel środowiskowy:	Osiągnięcie do 2020r. stanu, kiedy presja wywierana przez człowieka nie powoduje zmian w środowisku, w którym wszystkie elementy morskich sieci troficznych wykazują naturalny i stabilny poziom liczebności i różnorodności, w zakresie poznanym dotychczas.																												
Kryteria:	4.1 Produktynność (produkcja na jednostkę biomasy) kluczowych gatunków lub grup troficznych 4.2. Proporcja wybranych gatunków na szczycie łańcucha pokarmowego 4.3 Liczebność / rozmieszczenie kluczowych grup/ gatunków troficznych																												
Wstępna ocena stanu w odniesieniu do przedmiotu i zakresu geograficznego działania:	Wstępna ocena stanu dla POM z podziałem na podakweny w którym realizowane będzie działanie wskazuje na stan: <table><tr><th>Nr podakwenu</th><th>Nazwa podakwenu</th><th>Ocena:</th></tr><tr><td>27</td><td>Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego</td><td>GES</td></tr><tr><td>33</td><td>Wody otwarte Zatoki Gdańskiej</td><td>brak</td></tr><tr><td>35</td><td>Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej</td><td>GES</td></tr><tr><td>35A</td><td>Polska część Zalewu Wiślanego</td><td>GES</td></tr><tr><td>36</td><td>Wody otwarte Basenu Bornholmskiego</td><td>GES</td></tr><tr><td>38</td><td>Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego</td><td>GES</td></tr><tr><td>38A</td><td>Polska część Zalewu Szczecińskiego</td><td>brak</td></tr><tr><td>62</td><td>Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego</td><td>GES</td></tr></table>		Nr podakwenu	Nazwa podakwenu	Ocena:	27	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego	GES	33	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej	brak	35	Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej	GES	35A	Polska część Zalewu Wiślanego	GES	36	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego	GES	38	Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	GES	38A	Polska część Zalewu Szczecińskiego	brak	62	Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego	GES
Nr podakwenu	Nazwa podakwenu	Ocena:																											
27	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego	GES																											
33	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej	brak																											
35	Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej	GES																											
35A	Polska część Zalewu Wiślanego	GES																											
36	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego	GES																											
38	Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	GES																											
38A	Polska część Zalewu Szczecińskiego	brak																											
62	Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego	GES																											
Charakterystyka działania w odniesieniu do cechy stanu lub presji:	Zrealizowanie działania przyczyni się do ograniczenia presji związanej z wprowadzaniem do wód substancji biogennych, będących pierwotnym czynnikiem wywołującym eutrofizację. Ograniczenie presji powinno spowodować poprawę szeregu właściwości fizykochemicznych, w tym stężeń fosforu w wodzie, przezroczystości wody i natlenienia warstw przydennych. Ponadto, ograniczenie presji powinno przyczynić się do poprawy stanu ochrony																												
Odniesienie działania do elementów ekosystemu wskazanych z załączniku III MSFD:	Ryby, ptaki, siedliska w słupie wody, siedliska na dnie morskim																												

Cecha:	C6 Integralność dna morskiego Integralność dna morskiego utrzymuje się na poziomie gwarantującym ochronę struktury i funkcji ekosystemów oraz brak niekorzystnego wpływu zwłaszcza na ekosystemy głębinowe.																											
Cel środowiskowy:	Celem jest osiągnięcie poziomu integralności dna morskiego zapewniającego ochronę struktury oraz funkcji ekosystemów, gdzie nie obserwuje się negatywnych wpływów działalności człowieka zwłaszcza na ekosystemy dennne.																											
Kryteria:	6.1 Szkody fizyczne, przy uwzględnieniu właściwości substratu 6.2 Stan zbiorowiska bentosowego																											
Wstępna ocena stanu w odniesieniu do przedmiotu i zakresu geograficznego działania:	Wstępna ocena stanu dla POM z podziałem na podakweny w którym realizowane będzie działanie wskazuje na stan: <table><tr><th>Nr podakwenu</th><th>Nazwa podakwenu</th><th>Ocena:</th></tr><tr><td>27</td><td>Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>33</td><td>Wody otwarte Zatoki Gdańskiej</td><td>subGES</td></tr><tr><td>35</td><td>Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej</td><td>subGES</td></tr><tr><td>35A</td><td>Polska część Zalewu Wiślanego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>36</td><td>Wody otwarte Basenu Bornholmskiego</td><td>GES</td></tr><tr><td>38</td><td>Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>38A</td><td>Polska część Zalewu Szczecińskiego</td><td>subGES</td></tr><tr><td>62</td><td>Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego</td><td>subGES</td></tr></table>	Nr podakwenu	Nazwa podakwenu	Ocena:	27	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego	subGES	33	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej	subGES	35	Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej	subGES	35A	Polska część Zalewu Wiślanego	subGES	36	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego	GES	38	Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	subGES	38A	Polska część Zalewu Szczecińskiego	subGES	62	Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego	subGES
Nr podakwenu	Nazwa podakwenu	Ocena:																										
27	Wody otwarte wschodniej części Bałtyku Właściwego	subGES																										
33	Wody otwarte Zatoki Gdańskiej	subGES																										
35	Polskie wody przybrzeżne Zatoki Gdańskiej	subGES																										
35A	Polska część Zalewu Wiślanego	subGES																										
36	Wody otwarte Basenu Bornholmskiego	GES																										
38	Polskie wody przybrzeżne Basenu Bornholmskiego	subGES																										
38A	Polska część Zalewu Szczecińskiego	subGES																										
62	Polskie wody przybrzeżne wschodniej części Bałtyku Właściwego	subGES																										
Charakterystyka działania w odniesieniu do cechy stanu lub presji:	Zrealizowanie działania przyczyni się do ograniczenia presji związanej z wprowadzaniem do wód substancji biogennych, będących pierwotnym czynnikiem wywołującym eutrofizację. Ograniczenie presji powinno spowodować poprawę szeregu właściwości fizykochemicznych, w tym stężeń fosforu w wodzie, przezroczystości wody i natlenienia warstw przydennych. Ponadto, ograniczenie presji powinno przyczynić się do poprawy stanu ochrony																											
Odniesienie działania do elementów ekosystemu wskazanych z załączniku III MSFD:	Ryby, ptaki, siedliska w słupie wody, siedliska na dnie morskim																											

WYNIKI ANALIZ WSKAZANYCH W ART. 13.3 PAR 2 MSFD, W TYM ANALIZ KOSZTÓW I KORZYŚCI:

EFEKTYWNOŚĆ	Ocena	Waga	Ocena z uwzgl.wag
KRYTERIUM 1 Redukcja presji	2	2	4
KRYTERIUM 2 Liczba cech GES	3	1	3
KRYTERIUM 3 Zasięg geograficzny	4	1	4
KRYTERIUM 4 Czas osiągnięcia celu	2	0,5	1
OCENA NA PODSTAWIE KRYTERIÓW			12

<7	bardzo niska	1
7 - 8	niska	2
8 - 9	średnia	3
9 - 11	wysoka	4
> 11	bardzo wysoka	5

OCENA EFEKTYWNOŚĆ DZIAŁANIA	5	bardzo wysoka
-----------------------------	---	---------------

KOSZT WDROŻENIA		
Całkowity koszt wdrożenia		338 688 000
> 250 mln PLN	bardzo wysoki	1
150-250 mln PLN	wysoki	2
75-150 mln PLN	średni	3
10-75 mln PLN	niski	4
< 10 mln	bardzo niski	5

OCENA KOSZT WDROŻENIA	1	bardzo wysoki
-----------------------	---	---------------

		EFEKTYWNOŚĆ				
		5	4	3	2	1
KOSZT	1	3	3	2	1	1
	2	3	3	3	2	1
	3	4	4	3	2	2
	4	5	4	3	3	3
	5	5	5	4	3	3

OCENA OSTATECZNA	3
------------------	---

WYNIKI / KOMENTARZ

Stosunek azotu do fosforu w płonach podstawowych upraw polowych wynosi od około 4 do około 8, podczas gdy stosunek azotu do fosforu w nawozach naturalnych (za wyjątkiem gnojówki) jest znacznie niższy i na ogół waha się od 2 do 6. W rezultacie ustalanie dawek nawozów naturalnych wyłącznie w oparciu o zawartość azotu może łatwo doprowadzić do znacznej akumulacji fosforu w glebie, a w konsekwencji do wzrostu ryzyka strat fosforu do wód w wyniku wymywania lub spływu powierzchniowego. Takie niebezpieczeństwo jest szczególnie duże w gospodarstwach z niedoborem arealu gruntów rolnych w stosunku do obsady zwierząt, w tym w wielu przemysłowych fermach hodowlanych. Zagospodarowanie nawozów naturalnych w takich gospodarstwach jest problemem, wobec którego potrzeby nawozowe upraw mają drugorzędne znaczenie. Dlatego dość powszechną praktyką jest stosowanie maksymalnych dawek nawozów naturalnych, odpowiadających dawce 170 kg N/ha, nawet jeśli wiąże się to z wysokim ryzykiem wymycia znacznej części azotu, na przykład przy nawożeniu jesiennym. W przypadku szczególnie bogatego w fosfor pomiotu indycego lub obornika bydłowego wprowadzanie 170 kg N/ha wiąże się z jednoczesnym wprowadzaniem około 90 kg P/ha. Tymczasem większość podstawowych upraw pobierając 170 kg N/ha pobiera jednocześnie tylko 20-40 kg P/ha. W odpowiednich warunkach (np. silne opady deszczu) nagromadzony w ten sposób nadmiar fosforu przedostaje się do wód.

Komisja Helsińska w 2007 r. zaproponowała zmianę Załącznika III Konwencji Helsińskiej, uwzględniającą między innymi ustanowienie maksymalnej dawki fosforu z nawozów naturalnych na poziomie 25 kg P/ha x rok. Proponowane działanie jest więc mniej restrykcyjne, ale jego praktyczna realizacja może znacząco przyczynić się do złagodzenia problemów powodowanych zwłaszcza przez duże gospodarstwa hodowlane.

- Na podstawie:
- przestrzennego zróżnicowania skali i natężenia produkcji zwierzęcej,
  - struktury obszarowej polskiego rolnictwa,
  - udziału nawozów naturalnych w strukturze nawożenia,
  - danych o zasobności P w glebach,
  - badań modelowych stężeń azotanów w wodach gruntowych.

Szacuje się, że problem akumulacji fosforu w glebach w wyniku przenawożenia gruntów rolnych nawozami naturalnymi może dotyczyć około 20% gruntów rolnych kraju. Wdrożenie działania z pewnością przyczyni się od ograniczenia strat fosforu z tereów rolniczych do wód. Przy obecnym stanie wiedzy można jedynie przypuszczać, że w będzie to spadek ładunku odprowadzanego do morza o około 130-300 ton P rocznie (2-6% pozostałej wymaganej krajowej redukcji P wg BSAP), przy czym z pewnością efekty działania będą ujawniały się stopniowo, w kilkunastoletnim lub dłuższym horyzoncie czasowym. Względna redukcja strat azotu będzie mniejsza, ponieważ działanie będzie skutkować zwiększeniem stosunku N do P na nawożonych gruntach. Mimo tego może szacowana jest na 900 - 1600 ton N/rok (6-12% pozostałej wymaganej krajowej redukcji N wg BSAP).

KORZYŚCI

Dla działania przeprowadzono analizę ilościową. Szacunkowe korzyści z wdrożenia działania wynoszą 374122000 PLN. Źródło oszacowania korzyści: Założono, że zredukowane zostaną substancje biogenne, co najmniej, w ilości ok. 900 ton N i 130 ton P (z zasady przezorności). Do oszacowania wartości przyjęto ceny dualne ze szwedzkich badań (w oparciu o szwedzkie opracowanie pn. „Costs and benefits from nutrient reductions to the Baltic Sea, s.55” przygotowane przez Swedish Environmental Protection Agency) na poziomie odpowiednio 2600 EUR/Mg i 220 EUR/kg. Założono zmniejszenie o 24,6 kg/ha konieczności nawożenia fosforem w nawozach mineralnych na 20% arealu wykorzystywanego rolniczo (ok. 14 mln ha). Cena za tonę nawozu mineralnego zawierającego 400 kg fosforu, wynosi ok. 1400 PLN. Dane na bazie danych GUS (2013 rok) oraz cen rynkowych nawozów. Niemożliwe jest obiektywne oszacowanie pozostałych korzyści. Rozpoznano korzyści z wdrożenia działania (analiza jakościowa). Dokonano oceny pod kątem spełniania następujących kryteriów: 1. Redukcja presji, 2. Liczba cech GES, 3. Zasięg geograficzny, 4. Czas osiągnięcia celu. Uwzględniając przy tym wagi kryteriów, kolejno dla Redukcji presji - 2; Liczby cech GES - 1; Zasięgu geograficznego - 1 i Czasu osiągnięcia celu - 0,5. W wyniku tej oceny działanie otrzymało ocenę 12. W przełożeniu tego wyniku na 5-stopniową skalę, gdzie 1 oznacza bardzo niską, a 5 bardzo wysoką efektywność dało ocenę 5. Założenia do szacunku korzyści: Redukcja ilości fosforu w wodach wpływających do Bałtyku o 5-10%, a także redukcja zapotrzebowania na użycie fosforowych nawozów mineralnych. Mniejsza emisja fosforu do Bałtyku o 130-300 ton i azotu o 900-1600 ton, rocznie. Realizacja działania spowoduje również zmniejszenie konieczności nawożenia nawozami mineralnymi fosforem w ilości ok. 24,6 kg/ha. Wyliczono wskaźniki analizy ekonomicznej - ENPV = 5258,94 mln PLN, ERR = b/d. Obliczony stosunek zdyskontowanych korzyści do kosztów wynosi 4,42 - działanie jest efektywne.

KOSZTY

Szacunkowe koszty wdrożenia działania wynoszą 338688000 PLN. Źródło oszacowania kosztów:Założenia przyjęte w opisie działania oraz na bazie Rocznika Statystycznego Rolnictwa 2014. Założenia do szacunku kosztów: Koszty wdrożenia wliczone są w koszty funkcjonowania instytucji wdrażających.

Założono, że na 20% arealu następuje przenawożenie fosforem w ilości 100% dawki. Należy zatem rozwieść nawóz naturalny na 100% większy areal by nie doszło do przenawożenia. Koszty paliwa i maszyn wzrosną o 100% w zakresie nawożenia na 20% gruntów użytkowanych rolniczo w Polsce. Zakłada się, że koszty paliwa i maszyn poświęconych na nawożenie stanowią ok. 7,5% kosztów paliwa i maszyn w kosztach bezpośredniej produkcji rolniczej. Koszty paliwa i maszyn wynoszą 30% kosztów bezpośredniej produkcji rolniczej. Czyli koszty paliwa i maszyn nawożenia wynoszą 2,25% bezpośrednich kosztów produkcji rolniczej (1344 PLN na ha w 2013). Roczny koszt to 84 672 000 PLN, czyli do 2020 r. 338 688 000 PLN.

EFEKTYWNOŚĆ KOSZTOWA

Ostatecznie, uwzględniając wyniki analizy jakościowej oraz szacowane koszty, pod względem efektywności kosztowej działanie oceniono na 3 (w 5-stopniowej skali, gdzie 1 oznacza bardzo niską, a 5 bardzo wysoką efektywność kosztową).